

5.1.6

7a (מיתבי דם שנזרק) → 8b (שלו בשבת)

| | |
|-----|--|
| (1) | וְהָיָה עַל מִצַּח אֶהְלוּ וְנִשְׂא אֶהְרוּ אֶת עֵוֹן הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל מִתְנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי ה': שְׁמוֹת כַּח, לַח |
| (2) | וְאִם הָאֵל לֹא יִשְׁלַח בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה: וְיִקְרָא יֵט, ז |
| (3) | וְאִם הָאֵל לֹא יִשְׁלַח מִבְּשׂוּר זָבַח שְׁלִמִיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצָה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לוֹ... וְיִקְרָא ז, יח |
| (4) | וְהָיָה הַטְּהוֹר עַל הַטְּמֵא בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּאוּ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבְּסוּ בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּמֵיִם וְטָהַר בְּעֶרְבּוֹ. בְּמַד בּוֹר יֵט, יט |

I. Continuation of discussion: דחוייה v. הותרה

- a. Challenge (to position of הותרה): דם that became defiled and was נזרק – isn't מרצה (if intentional)
 - i. Defense: refers to an individual's קרבן (no suggestion of הותרה ביחיד)
- b. Need for ציץ: to achieve acceptance of offering brought with some form of דחוייה → טומאה
 - i. Defense1: ציץ needed for individual's קרבן
 - ii. Defense2: ציץ needed also for public offerings having no set time (no suggestion of הותרה)
- c. Challenge: ריצועי of ציץ (v1)
 - i. Cannot: refer to פיגול (v2 negates ריצועי)
 - ii. Cannot: refer to נותר (v3 negates ריצועי)
 - iii. Must: refer to טומאה - which is permitted for צבור
- d. answer: dispute between תנאים (יהודה) re: need for ציץ to be worn at time of קרבן
 - i. ד"ש doesn't need to be worn (proof from יוה"כ – only 4 garments)
 - ii. טומאה הותרה בצבור because יוה"כ ד' יהודה
 1. dispute only if ציץ is in its resting place but is still intact:
 - a. ד' יהודה 1st part of v. 1 requires "on his forehead"
 - i. על מצחו ד"ש – only "works" if it is fit for his head (intact)
 - ii. ד' יהודה infers that from מצחא מצחו ר"ש ignores difference)
 - b. ד' שמעון latter part of פסוק states למיד לרצון
 - i. "תמיד": cannot mean "always worn" (sleeping etc.)
 - ii. ד' יהודה תמיד means that he should always be cognizant → תפילין (via ק"ו)

II. Dispute between ר' מאיר יוסי ר' and ר' חנינא סגן הכהנים re: הזאה during days of sequestration

- a. ד"מ both for יוה"כ and פרה, all 7 days receives הזאה
- b. ד' יוסי in both cases, only 3rd and 7th days
- c. ד' חנינא סגן הכהנים for פרה all days; for יוה"כ only 3rd and 7th days
 - i. Explanation1: טומאה דחוייה vs. טומאה הותרה
 1. Rejected: if anyone held הותרה, → no need for any הזאה
 - ii. Explanation2: טבילה בזמנה מצוה
 1. ד"מ must be done on time → must have הזאה (and טבילה) on all possible days
 2. ד' יוסי may be done anytime → pick arbitrary "start date" for 7 days
 - a. Rejection: ד' יוסי holds בזמנה מצוה (in re: טבילה while ה' שם is written on body)
 - iii. Explanation3: (all hold בזמנה מצוה) whether we analogize הזאה::טבילה
 1. ד"מ analogy created (via juxtaposition – see v. 4)
 2. ד' יוסי no analogy – טבילה בזמנה מצוה but not הזאה
 - iv. Explaining: ר' חנינא's position
 1. He: doesn't accept analogy הזאה::טבילה
 - v. Statement: that כהן:יוה"כ before כהן:פרה (except for separation from כהנים)
 1. Could be: ר' יוסי or ר' מאיר – ר' חנינא, who distinguishes between them vis-à-vis הזאה
- d. reassessing: הזאה כל שבעה
 - i. challenge: days 1-3, might be "day 3", days 5-7 might be "day 7" – day 4 can be neither
 - ii. re-challenge: "all 7" is impossible, since הזאה is a שבות, we won't do it on שבת
 - iii. conclusion: "all 7" means "besides שבת" (אסור) and "besides the 4th day" (unnecessary)
 - iv. conclusion: for יוה"כ (date set) – we separate him on the 3rd of תשרי,
 1. but: for פרה (where we have discretion as to the date) – separate him on Wednesday, so that the 4th day is שבת